

ԻՆՉՊԵ՞Ս ՄՏՆԵԼ ԵՐԿԻՆՔ

Լաւ է քրիստոնեայ ընտանիքի մէջ ծնած ըլլալը, բայց ո՛չ ոք թող խորհի, թէ երկինք պիտի մտնէ լոկ որովհետեւ քրիստոնեայ ընտանիքի մէջ ծնած է: Կարեւոր է եկեղեցւոյ անդամ դառնալը, բայց ո՛չ ոք թող կարծէ, թէ եկեղեցւոյ անդամ դառնալով՝ անդամ դարձած կ'ըլլայ Քրիստոսի մարմինին: Անհրաժեշտ է հաղորդուիլ Տիրոջ մարմինով եւ արիւնով, բայց ո՛չ ոք թող մտածէ, որ Յիսուսի սրբաբար մարմինն ու արիւնը ստանալով՝ կրնայ սրբացուիլ: Պէ՛տք է բարին գործել, բայց ո՛չ ոք թող ենթադրէ, որ բարեգործութեամբ կրնայ արդարանալ Աստուծոյ դիմաց: Կարեւոր է Սուրբ Գիրք կարդալը, բայց ո՛չ ոք թող կարծէ, որ ատիկա ապացոյց մըն է, որ մեք կը սիրենք Յիսուսը: Յիսուսը սիրողը՝ կը յանձնուի անոր: Երբ մէկը յանձնուի Յիսուսին, թող ամէն մարդ լաւ իմանայ, որ այդպիսիին համար է երկինքը:

ԱՂՕԹՔ

Տեր տուր ինձի զօրութիւն, բայց զօրութեան հետ տկար ըլլալուս գիտակցութիւնն ալ տուր, որպէսզի ամէն ատեն ու ամէն բանի մէջ Քեզի վստահիմ: Ամէն:

Միրելի ընթերցող, ՃՐԱԳ թերթը ամէն Կիրակի կը բաժնուի մեր ժողովուրդին, եկեղեցիներու բանկային մօտ: Նաեւ՝ Facebook-ի վրայ փնտռել «Jerak կամ ՃՐԱԳ», ապա սեղմել «Like»ը, կարդալու կամ անդամագրուելու համար:

ՀԱՍՅԷ.

ՔՈՒ ԽՕՍԲԴ ԽՄ ՈՏԹԵՐՈՒՄ ԾՐԱԳ Է ՈՒ ԽՄ ՇԱԽՂՆԵՐՈՒՄ ԼՈՅՍ (Ս. 119-105)

ԺԱ. ՏԱՐԻ ԿԻՐԱԿԻ, 18 ՆՈՅՏԵՄԵՐ 2018 ԹԻԻ 46

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՆՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՅՈՒՄՆԵՐ
ԵՍ.25.9-26.7: ԵՓ. 1.1-11:
ՅԻՍՈՒՄ ԲՐԻՍՏՈՍԻ ԱԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍՈՒ 9.44-50

Մինչ ժողովուրդը կը զարմանար իր կատարած գործերուն վրայ, Յիսուս աշակերտներուն դառնալով ըսաւ. «Լաւ մտիկ ըրէ՞ք եւ մի՛ մոռնաք ասիկա. մարդու Որդին պիտի մատնուի մարդոց ձեռքը»: Սակայն աշակերտները չհասկցան խօսքին իմաստը, որովհետեւ Աստուած իրենցմէ ծածկած էր՝ որպէսզի չհասկնան: Միւս կողմէ ալ կը վախճային իրեն հարցնելու այս մասին:

Աշակերտները սկսան վիճաբանիլ թէ իրենցմէ ո՞վ է մեծը: Յիսուս գիտնալով անոնց մտածումը, մանուկ մը առաւ եւ իր մօտ կանգնեցնելով ըսաւ. «Ով որ այս մանուկը ընդունի իմ անունովս՝ զիս ընդունած կ'ըլլայ եւ ով որ զիս ընդունած է՝ ընդունած կ'ըլլայ զիս դրկողը: Որովհետեւ ով որ ձեր մէջ ամենէն փոքրիկն է, ան է մեծը»:

Յովհաննէս ըսաւ. «Վարդապետ, մէկը տեսանք, որ քու անունովդ դելեր կը հաներ եւ մենք արգիլեցինք իրեն, որովհետեւ քու հետեւորդներդ չէ»:

Յիսուս ըսաւ. «Արգելք մի՛ ըլլաք իրեն. որովհետեւ ան որ հակառակ չէձեզի, կը նշանակէ թէ ձեր կողմն է»:

ԻՍԿԱԿԱՆ ՄԵԾԸ

Ճշմարիտ մեծ մարդը ան է, որ կ'ապրի աստուածահաճոյ կեանք մը առանց սակայն յաւակնութիւնը ունենալու ինքզինք մեծ նկատելու: Քրիստոնեայ մարդը իր մեծութիւնը պէտք չէ տեսնէ իր ունեցած դիրքին, աթոռին կամ դրամին մէջ, այլ՝ իր ապրած հաւատքի կեանքին եւ իր նմաններուն մատուցած իր ծառայութիւններուն մէջ: Մարդ արարածը այնքանով մեծ է որքանով աստուածասէր եւ մարդասէր է: Երբեք մեծ պէտք չէ կոչել այն մարդը, որ չ'ապրի հաւատքի կեանք մը: Բնա՛ւ մեծ պէտք չէ նկատել այն մարդը, որ ոչնչութիւն կը սեպէ իր նմանները եւ անոնց վրայ իշխել կը փորձէ: Մե՛ծ կոչուիլ ուզող իր աշակերտներուն Քրիստոս փոքրիկի մը օրինակը տուաւ որպէսզի սորվեցնէ անոնց եւ մեզի, որ մեծնալու ճամբան փոքրանալ ընդունիլն է: Դու՛ն կ'ընդունի՞ս փոքրանալ:

ՅԻՄՆԱԿ

Յիսնակ բառը կը վերաբերի յիսուն թիւին: Ան իրապէս ալ յիսուն օրերու վրայ երկարող ժամանակամիջոց մըն է, որ կը կանխէ Աստուածայայտնութեան կամ Ծննդեան տօնը: Իրապէս ալ, Յունուար 6-էն դէպի ետ համբելով յիսուն օրեր, մենք պիտի յանգինք Նոյեմբեր 18-ին՝ որ Յիսնակի առաջին օրն է:

Հայաստանեայց եկեղեցին կը տօնէ Բարեկենդան Յիսնակաց Պահոց, այսինքն՝ Յիսնակի առաջին օրուան ամենէն մօտ գուգադիպող Կիրակին:

Ժամանակին Յիսնակը, Մեծ Պահի մման ամբողջութեամբ պահի շրջան մըն էր, սակայն այսօր անոր ընթացքին կը գտնուին պահի երեք շաբաթներ միայն:

Առաջինը՝ Յիսնակաց պահ անունով, երկրորդը՝ Սուրբ Յակոբի պահ, իսկ երրորդը՝ Ծննդեան:

ՈՍԿԵՂԵ ՀԱՍՍՐ

Յօր Աստուծոյ համար անկեղծ եւ իսկական բարեպաշտութիւնը՝ կարօտութեան մէջ եղող որբերուն եւ այրիներուն այցելու եւ օգնութեան ըլլալն է, եւ աշխարհին մէջ ապրելով հանդերձ՝ ինքզինք անարատ պահելը: (Յակոբոսի 1.27)

«ԸՆԾԱՅՈՒՄՆ Ա. Աստուածածնի»

Մարիամ Աստուածածին զաւակն էր Յովակիմի եւ Աննայի: Ըստ աւանդութեան, ան ուխտով ստացուած զաւակ ըլլալուն համար, ծնողքը իրենց ուխտին համաձայն՝ Մարիամը ընծայած են տաճարին երբ ան երեք տարեկան էր, որպէսզի հոն աստուծապաշտութեամբ զարգանայ ու տաճարին ծառայէ:

Այս նուիրման օրն է, որ կը յիշատակուի Աստուածածնի ընծայման օրը որ կը կատարուի ամէն տարի անշարժ թուականի մը՝ Նոյեմբեր 21-ին, որ օրն ալ հանդիպի այդ թուականը: Ընծայման տօնը Աստուածածնի նուիրուած տօներէն մէկն է:

Անկէ անկախ կան նաեւ Աստուածածնի կեանքն ու տիպարը ծանօթացնող եւ յիշատակող այլ տօներ, ինչպէս՝ Յղութեան տօն, Ծնունդ Ա. Աստուածածնի, Աւետում, Վերափոխում, Գիւտ գօտիի եւ Գիւտ տուփի:

Հայաստանեայց եկեղեցւոյ տօնացոյցին համաձայն Ընծայումն Ա. Աստուածածնի տօնը կը գուգադիպի Չորեքշաբթի, 21 Նոյեմբերին:

ՀԱՐՑՈՒՄ ՊԱՏԱՍԽԱՆ ԲԱԺԻՆ

ԻՆՉ ԿԸ ՆՇԱՆԱԿԷ ՄԵՂՔ:

Մեղք կը նշանակէ՝ յանցանք, անիրաւութիւն, զանցարութիւն, անհնազանդութիւն Աստուծոյ, հակառակութիւն նշմարութեան դէմ: Մեղքը ծագում առաւ մեր նախածնողաց՝ Ադամ եւ Եւայի անհնազանդութեան պատճառով: Այս առաջին մեղքը կը կոչուեցաւ սկզբնական կամ Ադամական մեղք, որ փոխանցուեցաւ իրենց սերունդին: Մարդուն նախանձորք թշնամին՝ չար սատանան մղեց մարդը անհնազանդութեան:

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՐՈՒՆ ԽՐԱՏՆԵՐԸ

ՄԵՐ ՀԱՅՐԵՐՈՒՆ ԽՐԱՏՆԵՐԸ ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ԲԱԳՅՐՈՒԹԻՒՆ

Քու սիրած կնոջդ հետ կեանք վայելէ քու ունայնութեան կեանքիդ բոլոր օրերուն մէջ... վասնզի այս կեանքին մէջ քու բաժինդ անիկա է: Ժող.9.9

Ընտանիքը այր մարդուն սրբութիւն սրբութեանց է երկրի վրայ: Տան որմերէն ներս անիկա ինքզինք կը գատէ դուրսի աշխարհէն եւ դուրը կը գոցէ իր եւ իրեններուն վրայ: Հոն կ'ամբարուին իր ուժերը, կը նորոգուի իր եռանդը եւ կը գտնէ իր հանգիստը աշխատանքէն: Հոն է սրբավայրը իր հոգեւոր խոկումներուն, որոնցմէ ներշնչուած՝ ան կը ստանանէ բոլոր իր գործունէութիւններն ու պայքարները դուրսի աշխարհին հետ:

Ընտանիքը այն վայրն է, ուր սէրը կը բնակի: Սէրը հոն չի գիշերեր միայն, պատահական այցելութիւններ չի տար եւ ոչ իսկ հոն մնալուն հիւր է ան: Սէրը տան գլխաւոր դրան բանալին ունի, տէրն է անոր ամենակարեւոր անկիւնին, որ կը տաքցնէ տան բոլոր մթնոլորտը: Ընտանեկան օճախը կամ տունը կրնայ արքայական շքեղ պալատ մը ըլլալ կամ աղքատ մարդուն պարզուկ խրճիթը: Հարստութեան մատուցած բոլոր առաւելութիւններն ու դիւրութիւնները չեն կրնար տալ, ինչ որ սէրը կու տայ այդ տանը եւ սակայն սէրը պարզ եւ աղքատի խրճիթին կրնայ տալ բոլոր երջանկութիւնը, ազնուութիւնն ու քաղցրութիւնը՝ որոնք կ'ապահովեն այր մարդուն եւ բոլոր ընտանիքին նշմարիտ ու երկնային հանգիստը երկրի վրայ՝ անկիւնի մը մէջ, որ ընտանիք կը կոչուի:

ԵՌԵ ԿՈՒՉԵՍ ԳԻՏՆԱԼ

ԵՌԵ ԿՈՒՉԵՆՔ ԳԻՏՆԱԼ ԹԵ ՏԵՐԸ ԻՆՉՊԵՍ ՅԱՂԹԱՆԱԿ ԿԸ ՊԱՐԳԵԷ ԹՇՆԱՍԻՆԵՐՈՒԴ ԴԵՍ, Կարդանք.

ՍԱՂՄՈՍ 18

Կը սիրեմ՝ քեզ, Տէ՛ր՝ գօրութիւնս: Տէ՛ր իմ վէ՛մս, ամրութիւնս ու փրկի՛չս: Աստուածս իմ պարի՛սպս է, ես անոր կ'ապաւինիմ: իմ վահանս է ան, փրկութեանս գօրութիւնը, եւ իմ բարձր աշտարակս:

Օրհներգութեամբ Տէ՛րԸ օգնութեան կանչեցի, եւ զիս ազատեց թշնամիներէ: Մահուան տագնապը զիս պաշարեց, կորուստի հեղեղները խոկոյեցուցին զիս, մահուան աշխարհը զիս պաշարեց, եւ մահուան որոգայթները լարուեցան ինծի դէմ: Նեղութեանս մէջ ՏԻՐՈՋ դիմեցի, փրկութեան համար իմ Աստուծոյս աղաղակեցի, եւ անիկա իր տաճարէն լսեց ձայնս, աղաղակս անոր ականջը հասաւ: Այն ատեն երկիրը սասանեցաւ ու դողաց լեռներուն հիմերը շարժեցան ու սասանեցան անոր բարկութենէն: Անոր քիթէն ծուխ բարձրացաւ, բերնէն լափող կրակ ժայթքեց եւ կայծակներ սուրացին ամէն կողմ: Անիկա երկինքը խոնարհեցուց եւ իջաւ թանձր ամպի վրայ կանգնած: Քերովքէի մը վրայ հեծաւ եւ թռաւ, ու հովին թեւերով սլացաւ:

Խաւարը իրեն ծածկոյթ դարցուց, զինք շրջապատող խաւարային ջուրերն ու ամպերը՝ իրեն բնակարան: Անոր ներկայութեան փայլատակումէն ամպերը կարկուտ ու կայծակ ժայթքեցին: Տէ՛րԸ երկինքէն որոտաց, Բարձաւր իր ձայնը լսելի դարձուց կարկուտով ու կրակոտ կայծակներով:

Շարունակել Սաղմոս Գիրքէն